

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie orzekł, że organ wydając decyzję o lokalizacji zjazdu z drogi, powinien kierować się zasadą bezpieczeństwa w ruchu drogowym, która może ograniczać uprawnienia właściciela nieruchomości w swobodnym korzystaniu ze swojej własności. Zatem taka zgoda nie może być wydana w sytuacji, kiedy zjazd z drogi powodowałby zwiększenie zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym, albowiem ochrona życia i bezpieczeństwa obywateli w sytuacjach kolizyjnych przeważa nad interesem indywidualnym jednostki.

Niniejsze orzeczenie zapadło w związku ze skargą na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w przedmiocie zezwolenia na lokalizację zjazdu indywidualnego z drogi powiatowej.

Sąd zauważył, że kwestia wymagań technicznych, jakie mają spełniać zjazdy z dróg, została uregulowana w przepisach rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie. W niniejszym akcie prawnym został wyodrębniony podział na zjazdy publiczne oraz indywidualne, a także ustanowione odrębne wymagania, jakie mają spełniać. Jednakże jak wskazał WSA, możliwość wydania zezwolenia na lokalizację zjazdu z drogi publicznej ograniczona winna być w pierwszej kolejności warunkami bezpieczeństwa ruchu drogowego, a gdy to kryterium zostanie wykonane - spełnieniem warunków technicznych zawartych w rozporządzeniu. Zatem organy winny w pierwszej kolejności oceniać wniosek strony o wydanie zezwolenia na lokalizację zjazdu z drogi publicznej przez pryzmat bezpieczeństwa ruchu drogowego, a więc na przykład, kwestia ustalenia widoczności, rzeczywiste i sprawdzalne natężenie ruchu drogowego, typ istniejącej i planowanej zabudowy czy też w końcu - interesy związane z prowadzonym postępowaniem (interes społeczny, jak i interes strony). Dopiero pozytywna ocena w tym przedmiocie pozwala na dokonanie szczegółowej oceny w zakresie wymogów technicznych, jakim powinien odpowiadać zjazd i jego usytuowanie.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dn. 17 marca 2022 r., syg. II SA/Ol 11/22. Orzeczenie jest nieprawomocne.

Źródło: CBOSA